



ДЕНИСЕНКО Леонід Дмитрович (25. 07. 1926, Варшава) — графік, живописець і громадський діяч. Син [Дмитра](#) і [Ніни](#), брат [Юрія Денисенків](#). 1-а премія Конкурсу на монумент Поселенцям Австралії (Сідней, 1968). Почесна відзнака на Всесвіт. конкурсі на проект пам'ятника Т. Шевченку в Буенос-Айресі (1968). Член Об'єдн. укр. мистців діаспори (1978). Закін. графічну школу у Варшаві (1943), навч. у Варшав. православ. духов. семінарії (1943–44), закін. Укр. реал. гімназію у м. Бад-Верісгофен (Німеччина, 1948). Заарешт. 1944 німцями. Після визволення з ув'язнення служив в амер. армії як військ. художник-ілюстратор. Від 1949 — в Австралії, де викладав англ. мову для емігрантів і очолював відділ картотек у таборі Батгurst. 1952–60 — викладач мистецтва в австрал. г-зіях, згодом — зав. школи графіч. мистецтв у м. Параматта; від 1970 — викладач графіки та образотвор. мистецтва в Кореспонденц. школі; 1991–94 — викладач мистецтва у Християн. академії Бетел. 1953 висвяч. у духов. сан. Від 1972 — місіонер поширювання Божого Слова. 1977

заснував і очолює Укр. протиалкогол. товариство «Відродження». Співзасн. Спілки укр. образотвор. мистців Австралії. 1972 впровадив літерографію — нову концепцію у мистецтві, де картини складаються з літер, які творять чіткі слова та фрази. Перший літерографіч. твір — «Ікона Христа-Вседержителя» (1973), виконана словами «Бог — це Любов» 79-ма мовами. У Німеччині та Австралії розписав п'ять іконостасів для укр. і грец. церков. 1949 оформив серію укр. пропам'ят. марок. Запроєктував 1956 австрал. пошт. марку, 2002 — пошт. марку України. 1999 4 мист. твори Д. надруковано на конвертах «Укрпошти». Журналіст та графік укр. тижневика «Вільна думка» (Австралія). Учасник худож. виставок від 1946. 8 персон., зокрема у Києві. Автор дослідж. з питань мистецтвознавства, біблій. наук та збереження природи. Роботи зберігаються у музеях Австралії, Канади, США, Музеї культур. спадщини у Києві.

Основні твори

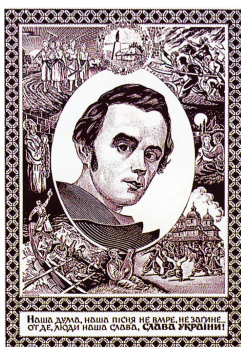
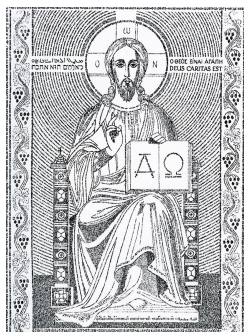
серії — «Генії та їхня творчість» (1960-і рр.), мозаїч. картин на фасадах Музею тисячоліття хрещення Русі-України (1988, Канберра); портрети — Т. Шевченка (1957), І. Франка (1980), Л. фон Фабера (1984); держ. емблема Австралії (1988); «Гамалія» (серед. 1940-х рр.), «Чайка» (1999), «Хрещення України», «Залицання», «Слідами славних предків», «Пісня», «Біля броду», «Суше австралійське літо», «Хатина у Швейцарських Альпах», «Придорожній хрест», «Ділінген».

Рекомендована література

1. Книга творчості українських мистців поза Батьківщиною. Філадельфія, 1981;
2. Це — моє життя // Патріярхат. 1998. Ч. 5.

П. В. Одарченко

Фотоілюстрації



Бібліографічний опис:

Денисенко Леонід Дмитрович / П. В. Одарченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21629>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).